

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului Leșan Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Leșan Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx, domiciliat în xxxxx și locuiește în xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.11.2015 – 13.08.2018;

Instanța de apel: 14.09.2018 – 04.11.2020;

Instanța de recurs: 12.02.2021 – 07.07.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 13 august 2018, Leșan Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 46, 186 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pedeapsa cu închisoarea, fiindu-i stabilită perioada de probațiune de 3 ani.

Prin aceeași sentință au fost condamnați și inculpații Onilov Andrei și Cojocari Ion, însă în privința acestora hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, inculpatul **Leșan Ion**, împreună cu încă două persoane în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în proporții mari și făcând parte din componența grupului criminal organizat, al cărui conducător a fost cet. Leșan Ion xxxxx, împreună și de comun acord au planificat comiterea furturilor din mai multe gospodării, în proporții mari.

Până la săvârșirea furturilor concrete, Leșan Ion petrecea un complex de măsuri orientate la depistarea imobilelor pentru sustragere, urmărirea vizuală a acestora, inclusiv discuții cu proprietarii în scopul acumulării informației despre perioada de timp când aceștia nu vor fi la domiciliu, direcția de deplasare, locurile frecventate de către proprietarii imobilelor care au fost alese ca obiect al sustragerii. Coordonarea activității grupului organizat, alegerea timpului și locului destinat sustragerii, se efectua de către Leșan Ion.

Astfel, membrii grupului criminal au participat la comiterea mai multor infracțiuni după cum urmează:

Cojocari Ion, în luna septembrie 2015, având intenții și scop de profit, conform unui plan comun, în scopul sustragerii bunurilor din domiciliul cet. Toderăș Elena situat în xxxxx, a fost informat de către cet. Onilov Andrei, care la rândul său a primit informație de la Leșan Ion despre data și ora când proprietarii nu sunt acasă.

Astfel, el împreună cu Onilov Andrei în noaptea de 27 spre 28 septembrie 2015 s-au deplasat la domiciliul cet. Toderăș Elena situat în xxxxx, unde Onilov Andrei a rămas de pândă, iar el pe ascuns a pătruns în casă de unde au sustras și au însușit bunuri materiale, cauzând astfel părții vătămate o pagubă materială în sumă totală de 65400 lei.

Continuându-și activitatea infracțională, îndreptată spre sustragerea în proporții mari a bunurilor altei persoane în luna septembrie 2015, conform unui plan comun, în scopul sustragerii bunurilor din domiciliul cet. Dorogan Valerii situat în xxxxx, Cojocari Ion a fost informat de către cet. Onilov Andrei, care la rândul său a primit informație de la Leșan Ion despre data și ora când proprietarii nu sunt acasă.

Astfel, ultimul împreună cu Onilov Andrei la 22.09.2015 ziua au venit în fața domiciliului cet. Dorogan Valerii, unde Onilov Andrei a stat de pândă iar Cojocari Ion pe ascuns a pătruns în casă de unde au sustras și însușit mijloace bănești și bunuri materiale, cauzând astfel părții vătămate Dorogan Valerii o pagubă materială în sumă totală de 52050 lei.

Urmând același scop, continuându-și activitatea infracțională, îndreptată spre sustragerea în proporții mari a bunurilor altei persoane, Cojocari Ion, la 21.09.2015, ziua, deplasându-se împreună cu Onilov Andrei pe xxxxx, spontan, au hotărât să sustragă pe ascuns bunuri din domiciliul cet. Repețchii Silvia situat în xxxxx, unde Onilov Andrei a stat de pândă iar Cojocari Ion pe ascuns a pătruns în casă de unde a sustras și a însușit mijloace bănești și bunuri materiale, cauzându-i astfel părții vătămate o pagubă materială în sumă totală de 14510 lei.

Urmând același scop, continuându-și activitatea infracțională, îndreptată spre sustragerea în proporții mari a bunurilor altei persoane, Cojocari Ion, la 18.09.2015, ziua, de unul singur prin geam a pătruns în domiciliul cet. Casapu Petru situat în xxxxx, de unde a sustras și a însușit bunuri materiale, cauzând astfel părții vătămate Casapu Petru o pagubă materială în sumă totală de 8200 lei.

Astfel, prin acțiunile sale criminale au fost sustrate bunuri materiale în sumă totală de 140160 lei de către Cojocari Ion în participație și în cadrul unui grup criminal organizat, 131960 lei de către Onilov Andrei în participație și în cadrul unui grup criminal organizat, din ele bunurile materiale în sumă de 117450 lei de către un grup criminal organizat pentru a comite mai multe infracțiuni în domeniul sustragerii bunurilor materiale, compus de inculpații Leșan Ion – conducătorul grupei și Cojocari Ion cu Onilov Andrei – membrii grupei.

Acțiunile inculpatului Leșan Ion au fost încadrate în baza art. art. 46, 186 alin. (4) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite de un grup criminal, organizat pentru a comite mai multe infracțiuni, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții mari.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care Leșan Ion să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 46, 186 alin. (4) Cod penal, și în baza acestei legi să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest de menținut dispozițiile sentinței.

3.1. În motivarea cerințelor apelului acuzatorul a invocat următoarele argumente:

- instanța de judecată a stabilit just circumstanțele cauzei, însă nefondat și neîntemeiat în baza art. 90 Cod penal a suspendat executarea pedepsei cu închisoare în privința lui Leșan Ion. Totodată în privința lui Leșan Ion a fost stabilită o pedeapsă cu închisoare prea blândă pentru cele comise în privința inculpaților Onilov Andrei și Leșan Ion, fiind încălcat principiul individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale;

- potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de inculpatul Leșan Ion (art. 46, 186 alin. (4) Cod penal) se consideră drept gravă, care prevede o pedeapsă cu închisoare de până la 10 ani. Totodată face parte din infracțiunile contra patrimoniului, care la moment prezintă un pericol social sporit în R. Moldova;

- inculpatul Leșan Ion anterior, la 16.04.2015, a fost condamnat de Judecătoria Soroca, în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la amendă în mărime de 250 unități convenționale. Ultimul de asemenea nu a stat pe calea corijării și a comis în scurt timp infracțiuni de categoria celor grave, formând un grup criminal organizat în acest scop potrivit art. 46 Cod penal. Or, acest fapt îl caracterizează pe ultimul negativ. În circumstanțele constatate de organul de urmărire penală și instanța de fond, în prezenta cauză sunt toate elementele unui grup criminal organizat, Leșan Ion fiind organizator. Organizatorul și conducătorul organizației criminale poartă răspundere pentru toate infracțiunile săvârșite de această organizație, indiferent de faptul dacă a luat sau nu parte la săvârșirea acestor infracțiuni;

- inculpatul Leșan Ion vina nu au recunoscut, nu s-a căit în cele comise, nu a conștientizat pericolul social sporit al faptului, prin orice metode au încercat să ducă

în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată. De asemenea nu a fost restituit pe deplin prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate Repețchii Silvia;

- prin aplicarea pedepsei cu închisoare, cu suspendarea executării ei, nu se va atinge scopul pedepsei penale în privința lui Leșan Ion. Consideră, că aflându-se la libertate persoana dată prezintă pericol social sporit pentru societate, fiind strict necesară izolarea lui;

- prima instanță nu a studiat și analizat multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele menționate mai sus care caracterizează persoana inculpaților și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei. În speță, dinamica acțiunilor ilegale este în creștere, iar aplicarea unor pedepse neprivative de libertate va fi inutilă;

- corectarea inculpatului Leșan Ion este posibilă doar prin izolare de societate, ce va restabili echitatea socială și va preveni comiterea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane, în speță nu există nici o circumstanță care ar permite aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de Leșan Ion.

4. Partea vătămată Repețchii Silvia a declarat apel, solicitând casarea sentinței, cu aplicarea pedepsei lui Leșan Ion, și restituirea prejudiciului material cauzat în sumă de 14510 lei.

În susținerea apelului a invocat că nu i-a fost restituit prejudiciul material, iar inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă.

5. Avocatul Dumneanu Radu și inculpatul Leșan Ion, au contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motivul constatării lipsei faptului infracțiunii în acțiunile sale; anularea încheierii din 21.07.2016, emisă de către Judecătoria Soroca, prin care s-a dispus respingerea cererii de numire a expertizei merceologice, pentru a stabili valoarea reală a bunurilor, reclamate de către părțile vătămate că ar fi fost sustrase; constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare în legătură cu: - încălcarea normelor imperative ale legislației procesual penale, care prevede obligația aducerii la cunoștință a materialelor cauzei penale la finisarea urmăririi penale și privarea apărării de a înainta cereri și demersuri cu privire la completarea urmăririi penale pentru a stabili caracterul real al declarațiilor lui Onilov Andrei și Cojocari Ion, precum și la valoarea bunurilor reclamate a fi sustrase; - lăsarea fără examinare a cererii înaintate prin care s-a solicitat constatarea, în ordinea art. 6 și art. 251 Cod de procedură penală, a nulității actului de acuzare, ca rezultat al încălcării flagrante a normelor imperative care reglementează întocmirea actului de acuzare și sesizarea instanței; - neefectuarea nici unei acțiuni de urmărire penală în vederea stabilirii obiective a valorii bunurilor sustrase și restituirea corpurilor delictive la faza urmăririi penale, fără a întreprinde măsurile necesare în vederea stabilirii valorii acestora, inclusiv a sursei de proveniență a lor, potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală; - respingerea cererii, adresate în cadrul

cercetării judecătorești, prin care s-a solicitat stabilirea valorii bunurilor reclamate a fi sustrase de către părțile vătămate; - lăsarea fără examinare a cererii apărării cu privire la obligarea părților vătămate să prezinte în cadrul cercetării judecătorești, pentru a fi examinate, a obiectelor restituite de către organul de urmărire penală și a actelor de proveniență a acestora, situație care a determinat limitarea accesului apărării la aceste obiecte și imposibilitatea stabilirii faptului dacă sunt din metale prețioase, precum și a valorii acestora; - neinformarea despre acuzația adusă, în legătură cu modificarea art. 126 Cod penal, care influența calificarea acțiunilor în cazul comiterii faptelor de sustragere.

5.1. În motivarea cerințelor apelului au invocat următoarele argumente:

- la materialele cauzei penale nu a fost administrat nici un mijloc de probă din care să rezulte faptul că Leșan Ion ar fi constituit, organizat sau format un grup criminal organizat, care ar fi avut ca scop comiterea continuă și sistematică a activității infracționale. Mai mult ca atât, acuzația privind constituirea de către Leșan Ion a unui grup criminal organizat, din care ar fi făcut parte și inculpații Onilov Andrei și Cojocaru Ion, este infirmat expres de actul de acuzare - rechizitoriul cauzei date.

Astfel, potrivit rechizitoriului, numiții Onilov Andrei și Cojocari Ion ar fi săvârșit infracțiunile de sustragere a bunurilor, prin pătrunderea în gospodăriile numiților Repețchii Silvia și Casapu Petru la data de 21.09.2015 și 18.09.2015, adică ar fi comis deja două sustrageri pînă a fi „implicat” numitul Leșan Ion, potrivit actului de acuzare.

Tot potrivit actului de acuzare lui Leșan Ion i se impută săvârșirea la data de 22.09.2015 a furtului din gospodăria lui Dorogan Valeriu și la data de 27.09.2015 a bunurilor din gospodăria numitei Toderaș Elena. Mai mult ca atât, potrivit ordonanței din 18.11.2015, procurorul a dispus scoaterea parțială a lui Leșan Ion de sub urmărire penală, invocând în calitate de temei lipsa faptului infracțiunii în acțiunile acestuia.

În acest sens se impune și mențiunea că atât la faza judecării cauzei, cât și în cadrul cercetării judecătorești numitul Cojocari Ion nu a indicat că ar fi discutat macăr o dată cu Leșan Ion.

Ținând cont de cele expuse, este evident că atât actul de acuzare cât și sentința din 13.08.2018 nu conțin nici un argument pentru a imputa numitului Leșan Ion faptul că ar face parte dintr-un grup criminal organizat în scopul de a comite, în mod sistematic, careva infracțiuni, situație care impunea excluderea, în cazul constatării vinovăției lui Leșan Ion de participarea la comiterea sustragerilor din gospodăriile numiților Toderaș Elena și Dorogan Valerii, a agravantei privind comiterea faptelor de către un grup criminal organizat din componența de infracțiune;

- pentru a dispune condamnarea lui Leșan Ion, prima instanță nu a făcut trimitere la nici o probă administrată de acuzare și examinată în cadrul cercetării judecătorești, din care să rezulte participarea acestuia la comiterea faptelor incriminate, cu excepția declarațiilor date de către învinuiții Onilov Andrei și Cojocari Ion la faza urmăririi penale. Astfel, în partea ce-l vizează pe Leșan Ion, în

cadrul cercetării judecătorești unica probă pertinentă sunt declarațiile lui Onilov Andrei, făcute la faza urmăririi penale, dar care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, deoarece nu sunt concludente și utile, fiind administrate cu încălcarea flagrantă a legii procesual-penale, care reglementează procedura de administrare a probelor în procesul penal. Lipsa de utilitate și de concludență a declarațiilor numitului Onilov Andrei se confirmă prin aceea că atât acesta, cât și Cojocari Ion, au explicat în cadrul cercetării judecătorești că, pe de o parte față de ei a fost aplicată violența, inclusiv cea fizică, iar pe de altă parte li s-a promis că, în cazul în care vor da declarații în privința lui Leșan Ion, vor fi favorizați de către reprezentanții organelor de urmărire penală. Alte probe ale acușării care să confirme vinovăția lui Leșan Ion în cauza dată nu au fost administrate;

- prin declarațiile părților vătămate, procesele-verbale de cercetare la fața locului, procesele-verbale de percheziție, ridicare sau cele de verificare a declarațiilor la fața locului, precum și a declarațiilor martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, nu s-a confirmat în nici un fel faptul implicării inculpatului Leșan Ion la comiterea infracțiunilor de sustragere la data de 22.09.2015 din gospodăria lui Dorogan Valerii și în noaptea de 27 spre 28 septembrie 2015 din domiciliul lui Toderaș Elena;

- prin audierea în calitate de inculpați, în cadrul cercetării judecătorești s-a confirmat faptul aplicării violenței față de numiții Onilov Andrei și Cojocari Ion și promisiunii de a fi avantajați din partea organului de urmărire penală, pentru a obține declarații de la aceștia, care să permită inculparea lui Leșan Ion. Situația descrisă impunea, prin prisma prevederilor art. 7 și art. 94 alin. (1) pct. 1), 8) și 12) Cod de procedură penală, constatarea nulității proceselor-verbal de audiere a învinuiților Cojocari Ion și Onilov Andrei în condiții speciale la faza urmăririi penale, precum și obligația de a exclude aceste date din lista de probe care să fie pusă la baza sentinței prin care se va stabili vinovăția lui Leșan Ion, deoarece circumstanțele expuse denotă inadmisibilitatea probelor indicate în conformitate cu prevederile art. 95 și art. 101 Cod de procedură penală. La acest aspect se impune și mențiunea că, cererea apărării, prin care în cadrul cercetării judecătorești s-a solicitat constatarea nulității proceselor-verbale de audiere a bănuțiilor Onilov Andrei și Cojocari Ion, din motiv că doar în cadrul cercetării judecătorești a fost adusă la cunoștință informația cu privire la aplicarea violenței și promisiunea de a fi avantajați în cazul în care vor da declarații care să permită inculparea lui Leșan Ion, implicit utilizarea metodelor ilegale de administrare a probelor interzise de prevederile art. 94 alin. (1) pct. 1), 8) și 12) Cod de procedură penală, a fost lăsată de instanță pentru a fi examinată odată cu fondul cauzei, fapt pentru care, în susținerile verbale și în concluziile scrise s-a intervenit repetat cu solicitarea ca, odată cu soluționarea fondului cauzei, instanța să se expună inclusiv asupra argumentelor indicate.

Aici se impunea luarea în considerare inclusiv a prevederilor art. 368 alin. (3) Cod de procedură penală, care reglementează modul în care se ascultă înregistrările

audio a declarațiilor date la faza urmăririi penale de către învinuiți, potrivit cărora se indică expres, că nu se admite reproducerea înregistrărilor audio sau video fără a se da citire, în prealabil, declarațiilor consemnate în procesul-verbal respectiv. Contrar dispozițiilor expuse de norma menționată, în cadrul cercetării judecătorești au fost reproduse înregistrările audio fără a se da citire conținutului proceselor-verbale indicate;

- atât de către inculpat, cât și de către apărare, în cadrul cercetării judecătorești au fost formulate cereri și demersuri prin care au fost reclamate atât caracterul superficial al anchetei, cât și încălcarea drepturilor lui Leșan Ion;

- inculpatul a fost acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal (*rechizitoriul fiind întocmit la data de 27.11.2015*). Prin Legea nr. 207 din 29.07.2016 (*în vigoare de la data de 07.11.2016*) au fost modificate prevederile art. 126 Cod penal, stabilindu-se că proporții mari și deosebit de mari reprezintă valoarea bunurilor sustrase, care depășește echivalentul a 20 și, respectiv, a 40 de salarii medii lunare prognozate pe economie, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. În același timp, prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 04.12.2014 s-a aprobat salariul mediu pe economie, prognozat pentru anul 2015, în mărime de 4500 lei, pentru a fi utilizat în modul stabilit de legislație. Ținând cont de faptul că inculpatului i s-a imputat comiterea faptelor de sustragere din 22.09.2015 și, respectiv, în noaptea de 27 spre 28.09.2015, atât procurorul r-lui Soroca, cât și completului care judeca cauza dată, a înaintat o cerere pentru a se informa despre acuzația reală ce i se aduce, având la bază modificarea actelor normative care au importanță pentru calificarea acțiunilor ce i s-au imputat, solicitând inclusiv constatarea caracterului ilegal al acțiunilor procurorului privind neaducerea la cunoștință a acuzației ce i se impută. Dispozițiile art. 6 paragraful 3 lit. a) din Convenție nu impun o formă particulară privind maniera în care acuzatul trebuie să fie notificat cu privire la natura și cauza acuzației ce-i este adusă.

În concluzie, există o legătură între textele lit. a) și b) ale art. 6 par. 3 și dreptul de a fi informat despre natura și cauza acuzației, care trebuie privite în lumina dreptului acuzatului de a-și pregăti propria apărare. În cazul dat, doar în susținerile verbale procurorul a formulat acuzația ce i s-a adus inculpatului Leșan Ion, iar instanța de judecată deși a fost somată să se expună în cadrul cercetării judecătorești asupra încălcării de către acuzatorul de stat a dreptului inculpatului de a cunoaște acuzația ce i se aduce, a lăsat cererea respectivă fără informare, situație care impune constatarea încălcării dreptului cu privire la apărare și dreptul cu privire la un recurs efectiv în cazul dat.

Consideră apelanții, că în speța dată a fost încălcat în mod flagrant dreptul lui Leșan Ion de a fi informat despre acuzația ce i se aduce, situație care a determinat încălcarea flagrantă a dreptului acestuia cu privire la un proces echitabil;

- la prima ședință, programată în cauza dată, numitul Leșan Ion a înaintat o cerere, prin care a solicitat inclusiv: - constatarea încălcării dreptului cu privire la

apărare și, implicit, a dreptului cu privire la un proces echitabil, prin încălcarea normelor imperative, care obligau procurorul să-l informeze atât pe acesta, cât și pe apărătorul acestuia despre finisarea urmăririi penale și să-i aducă la cunoștință atât lui, cât și apărătorului său materialele cauzei penale; - constatarea nulității actului de acuzare – rechizitoriului, și încetarea procesului, în legătură cu existența cazurilor care împiedică desfășurarea de mai departe a acestuia. Nici după ședința preliminară și nici odată cu examinarea fondului cauzei instanța nu s-a expus asupra solicitării cu privire la constatarea încălcării dreptului cu privire la apărare și nici asupra nulității actului de acuzare, deși art. 251 Cod de procedură penală prevede dreptul părților de a solicita nulitatea actelor procedurale;

- în speța dată, dreptul lui Leșan Ion a fost încălcat în mod flagrant, ori dreptul acestuia cu privire la informare și apărare a fost limitat în mod inadmisibil la faza finisării urmăririi penale, acesta fiind privat de dreptul de a înainta cereri și demersuri în vederea stabilirii circumstanțelor reale ale cauzei, inclusiv cu privire la valoarea bunurilor sustrase sau de a solicita efectuarea și administrarea altor date și informații care aveau importanță pentru justa soluționare a cauzei;

- prin cererea din 21.07.2016, înaintată în cadrul cercetării judecătorești, inclusiv de către avocatul inculpatului s-a solicitat: a) numirea unei expertize criminalistice în scopul stabilirii faptului dacă obiectele reclamate a fi sustrase (din aur) sunt din metale prețioase și pentru a stabili valoarea de piață a acestora la momentul sustragerii bunurilor; b) în scopul asigurării efectuării expertizei indicate, obligarea părților vătămate să pună la dispoziția instanței obiectele reclamate a fi sustrase și care le-au fost restituite de către organul de urmărire penală; c) la fel, în scopul stabilirii valorii reale a bunurilor sustrase, obligarea părților vătămate să pună la dispoziția instanței actele de proveniență a obiectelor reclamate a fi sustrase. Prin încheierea din aceeași dată, fiind examinat demersul indicat s-a dispus respingerea demersului cu privire la numirea expertizelor criminalistice și merceologice, prin care s-a încercat stabilirea faptului dacă bunurile restituite părților vătămate ar fi sau nu din metale prețioase, precum și valoarea reală a acestora. Totodată, instanța nu s-a expus asupra cererii cu privire la obligarea părților vătămate să pună la dispoziția instanței actele de proveniență a obiectelor din metale prețioase, reclamate a fi sustrase;

- având în vedere faptul că se invocă sustragerea mai multor bunuri, inclusiv care nu au fost identificate, respectiv nici ridicate și examinate în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești, la bază fiind puse exclusiv declarațiile persoanelor vătămate, care în mod evident sunt interesate în derularea procesului, neefectuarea nici a unei acțiuni de urmărire penală îndreptată la stabilirea provenienței bunurilor reclamate a fi sustrase și, cel mai important, deținerea în realitate a acestora de către părțile vătămate, ridică semne evidente de întrebare cu privire la presupusa sustragere a bunurilor în cuantumul declarat de către victime. Temeinicia solicitării indicate este și mai evidentă dacă se ia în considerare faptul că, pe lângă neverificarea

provenienței bunurilor reclamate a fi sustrate și deținerii în realitate a acestora de către victime, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost prezentată nici o probă obiectivă cu privire la valoarea bunurilor despre care s-a pretins că ar fi fost sustrate;

- stabilirea obiectivă a valorii bunurilor sustrate, în situația în care s-a respins demersul cu privire la numirea expertizei criminalistice și merceologice, putea fi efectuată doar în baza actelor de proveniență a acestora, care ar fi demonstrat inclusiv deținerea lor de către pretinsele persoane păgubite;

- evaluarea oferită de pretinsele victime în cazul dat, nu poate sta la baza calificării acțiunilor învinuiților, deoarece obiectul material al sustragerii sunt bunurile sustrate și nu sumele indicate de victime drept valoare a acestora. La fel, victimele în cauza dată nu sunt experți sau specialiști în domeniu și nu au dreptul de a formula concluzii în acest sens;

- de la 27.11.2015, când a fost întocmit rechizitoriul, legea penală a fost modificată, situație care influențează calificarea acțiunilor ce i se incriminează inclusiv lui Leșan Ion. Astfel, în partea ce ține de obligativitatea calificării corespunzătoare a faptelor incriminate și inadmisibilitatea interpretării extensiv defavorabile a legii penale, se impune calificarea corespunzătoare a acțiunilor lui Leșan Ion;

- de către acuzare nu a fost administrată nici o probă prin care să se confirme faptul constituirii a căreiva reuniuni stabile de persoane care s-ar fi asociat/organizat pentru a comite în mod sistematic infracțiuni. Astfel, în cadrul cercetării judecătorești s-a confirmat cu certitudine faptul că numiții Leșan Ion și Cojocari Ion nu s-au cunoscut între ei, iar relațiile care au existat între Leșan Ion și Onilov Andrei nu permite calificarea acțiunilor acestora în baza semnului calificativ de grup criminal organizat, deoarece nu a fost careva plan al comiterii infracțiunilor ce li s-a imputat. Alegația expusă se confirmă și de faptul că, deși i s-a imputat eronat că ar fi fost organizatorul grupului criminal, inculpatul Leșan Ion nu are nimic comun și nu i s-au incriminat comiterea episoadelor infracționale care au fost incriminate celorlalți inculpați și care descriu fapte comise până la cele ce se impută acestuia.

Așadar, agravanta componentei de infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal, adică furtul comis de un grup criminal organizat, cel puțin în privința lui Leșan Ion nu s-a confirmat în cadrul cercetării judecătorești, fiind infirmată atât de către inculpații Leșan Ion, Onilov Andrei și Cojocari Ion, și nefiind confirmată prin alte probe obiective administrate de către acuzare.

Mai mult ca atât, agravanta respectivă nu se confirmă în nici un fel prin rechizoriu, cu excepția invocării formale a acestui semn calificativ.

Totodată, având la bază modificările care au survenit în Legea penală, precum și faptul că nu a fost prezentată nici o probă pertinentă, concludentă și utilă, care să permită formarea concluziei cu privire la comiterea faptelor incriminate de către un grup criminal organizat, aprecierea faptului dacă este pasibil de răspundere penală

pentru acțiunile ce i se impută inculpatului Leșan Ion, urmează să se facă prin prisma componenței de infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- în partea care se referă la restituirea prejudiciului numitului Dorogan Valeriu se impune mențiunea că prejudiciul acestuia i-a fost restituit de către tatăl inculpatului, care, fără a avea posibilitatea de a comunica cu acesta, a fost informat de către colaboratorii de poliție despre faptul că ar fi fost implicat la sustragerea bunurilor acestuia, respectiv acesta a compensat prejudiciul adus în scopul de a ușura situația fiului, fapt care nu poate fi reproșat unui părinte.

- referitor la compensarea prejudiciului părții vătămate Toderaș Elena, se impune mențiunea că în virtutea relațiilor de prietenie, pe numele concubinului acesteia Cărăuș Ruslan, în mod fictiv, a fost scris dreptul de proprietate asupra casei părinților inculpatului, pentru a evita executarea silită într-o procedură civilă. Respectiv, pentru a obține înapoi casa, având în vedere că în baza informațiilor primite de la reprezentanții organului de urmărire penală, părțile vătămate au condiționat restituirea acesteia de compensarea prejudiciului ce li s-a cauzat în rezultatul infracțiunii, a și fost transmisă suma respectivă indicată în rechizitoriu, situație care a determinat inclusiv încheierea tranzacției de împăcare.

Având la bază circumstanțele expuse, este evident că este inadmisibilă punerea la baza condamnării lui Leșan Ion a tranzacțiilor de împăcare, ori circumstanțele în care a fost compensat prejudiciul lui Dorogan Valeriu și numitei Toderaș Elena, de rând cu calitatea de inculpat, au condiționat încheierea tranzacțiilor respective, pentru a putea fi invocate în cazul în care instanța va aprecia suficiente probele pe care se bazează acuzarea.

6. Prin decizia Colegiului penal la Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2020, au fost respinse apelurile ca nefondate.

6.1. În ședința instanței de apel, partea apărării a solicitat reluarea cercetării judecătorești și numirea unei expertize merceologice, în vederea stabilirii prețului de piață a bunurilor sustrase de la părțile vătămate, cu audierea părților vătămate referitor la cantitatea și prețul obiectelor sustrase, demers care a fost admis de instanța de apel.

Analizând probele administrate de către prima instanță și materialele cauzei instanța de apel a reținut, că la examinarea cauzei respective prima instanță a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multiaspectual, a dat apreciere probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Leșan Ion în baza art. 46, 186 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a verificat temeinicia sentinței reieșind din argumentele aduse de către autorii apelurilor în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

Astfel, de către instanța de apel au fost cercetate următoarele probe: declarațiile inculpaților Onilov Andrei, Cojocari Ion și Leșan Ion; declarațiile părților vătămate Repețchii Silvia, Toderaș Elena, Dorogan Valerii; declarațiile părții vătămate Toderaș Elena, date în prima instanță (v.3, f.d. 199-204); declarațiile părții vătămate Repețchii Silvia, date în prima instanță (v.3, f.d. 206-208); declarațiile părții vătămate Casap Petru, date în prima instanță (v.3, f.d. 210-213); declarațiile părții vătămate Dorogan Valerii, date în prima instanță (v.3, f.d. 215-219); declarațiile martorului Carauș Ruslan, date în prima instanță (v.4, f.d. 150-155); declarațiile martorului Burlădeanu Serghei, date în prima instanță (v.4, f.d. 157-158); declarațiile martorului Zaporojan Alexandru, date în prima instanță (v.4, f.d. 160-161); declarațiile martorului Simionov Veronica, date în prima instanță (v.4, f.d. 178-184); declarațiile martorului Denisenco Ion, date în prima instanță (v.4, f.d. 186-188); declarațiile martorului Jurjiu Andrei, date în prima instanță (v.4, f.d. 190-192); declarațiile martorului Tartus Vadim, date în prima instanță (v.4, f.d. 209-214); declarațiile martorului Baran Corina, date în prima instanță (v.4, f.d. 206-207); declarațiile martorului Gumenco Vasile, date în prima instanță (v.5, f.d. 9-10); declarațiile martorului Cazac Vasile, date în prima instanță (v.5, f.d. 12-16).

Instanța de apel a notat și faptul, că vina inculpatului se confirmă prin materialele cauzei, examinate în ședința de judecată:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.09.2015, prin care s-a cercetat gospodăria cet. Toderaș Elena, amplsată în xxxxx;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.09.2015, prin care s-a cercetat gospodăria cet. Repețchi Silvia, amplasată în xxxxx;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.09.2015, prin care s-a cercetat gospodăria cet. Casapu Petru, amplasată în xxxxx;

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 30.09.2015 prin care de la cet. Cazac Vasile administrator al SRL „LombardSor” xxxxx, s-a ridicat un lăntșor și cruciuliță din aur galben turcesc proba 750;

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 07.10.2015, conform cărora de la cet. Simionov Veronica s-a ridicat o brățară din metal alb și galben cu un medalion din metal galben cu chipul unui sfânt, un inel din metal alb și o sabie cu teacă;

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 08.10.2015, conform cărora de pe xxxxx, a fost ridicată o sticlă cu volumul de 0,75 litri de la votca de marca „Beluga”;

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 12.10.2015, conform cărora din incinta SRL „Lombard Blago Group” xxxxx, s-a ridicat o cruciuliță din aur proba 585 cu greutatea de 4,41 gr. și o xerox copie a unui bilet de amanet cu seria AC 806846 din 22.09.2015 eliberat pe numele Cojocari Ion;

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 13.10.2015, conform cărora de la cet. Cazac Vasile, administrator al SRL „LombardSor” xxxxx, s-a ridicat un inel bărbătesc din aur proba 583 cu greutatea de 7,45 gr;

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 13.10.2015, conform cărora de la cet. Burlădean Serghei locuitor al xxxxx, au fost ridicate 3 perechi de cercei din aur, 3 inele din aur și un lăntișor din aur;

- procesele-verbale de recunoaștere a obiectelor din 28.10.2015, conform cărora partea vătămată Toderăș Elena și-a recunoscut obiectele din aur sustrate în noaptea de 27.09.2015 spre 28.09.2015 din casa ei amplasată în xxxxx;

- procesele-verbale de recunoaștere a obiectelor din 29.10.2015, conform cărora partea vătămată Dorogan Valeriu și-a recunoscut obiectele sustrate la 22.09.2015 din casa sa amplasată în xxxxx;

- procesul-verbal de percheziție din 08.10.2015, conform căruia în casa cet. Onilov Andrei, amplasată în pe teritoriul întovărășirii pomicole din xxxxx, au fost depistate și ridicate un ceas bărăbătesc de mână de marca „Poliot de luxe”, un telefon mobil de model „Nokia”, un telefon mobil de model „Samsung”, trei cartele SIM, o perie cu coadă de lemn cu inscripția „Beluga” și o husă de culoare neagră cu un set de furculițe și cuțite;

- procesul-verbal de percheziție din 08.10.2015, conform căruia în casa cet. Leșan Ion, amplasată în xxxxx, a fost depistată și ridicată o recipisă în sumă de 8000 lei scrisă din numele cet. Onilov Andrei;

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 09.10.2015, conform căruia bănuitul Cojocari Ion, a indicat și relatat în detalii cum au fost comise infracțiunile, în ce locuințe a pătruns, prin care loc, de unde a sustras bunurile, precum și locuințele care urmau să fie prădate;

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 09.10.2015, conform căruia bănuitul Onilov Andrei, a indicat și relatat în detalii cum au fost comise infracțiunile, în ce locuințe a pătruns, prin care loc, de unde a sustras bunurile, precum și locuințele care urmau să fie prădate;

- descifrările convorbirilor telefonice: efectuate de pe numărul de telefon nr. xxxxx ce aparține cet. Leșan Ion, care la 23.08.2015 prima oră a fost telefonat de pe nr. xxxxx ce aparține cet. Onilov Andrei. Ulterior aceste două numere contactează foarte des. Astfel la data de 22.09.2015, în ziua furtului comis în domiciliul cet. Dorogan Valeriu de pe nr. xxxxx la ora 22:36 s-a efectuat un apel telefonic pe nr. xxxxx cu o durată de 16 s. La 27.09.2015, ziua în care a fost comis furtul de la Toderăș Elena ora 08:39 de pe nr. xxxxx ce aparține soției cet. Leșan Ion s-a efectuat un apel telefonic pe nr. xxxxx ce aparține lui Onilov Andrei cu o durată de 35 s. În aceeași zi la ora 20:44 s-a efectuat un apel telefonic de pe nr. xxxxx ce aparține soției cet. Leșan Ion pe nr. xxxxx ce aparține lui Onilov Andrei cu o durată de 15 s. La data de 28.09.2015 ora 10:19 s-a efectuat un apel telefonic de pe nr. xxxxx ce aparține soției cet. Leșan Ion pe nr. xxxxx ce aparține lui Onilov Andrei cu o durată de 12 s. La fel în urma verificării descifrărilor s-a stabilit că la data de 28.09.2015 ora 09:36 de pe nr. xxxxx ce aparține lui Onilov Andrei s-au efectuat mai multe convorbiri inclusiv cu nr. xxxxx, ce aparține soției cet. Leșan Ion care a telefonat la ora 10:19, convorbirea având o durată de 12 s.

În prezenta perioadă de timp aria de acoperire a telefonului mobil nr. xxxxx ce aparține lui Onilov Andrei se afla sub antenele Soloneț-Florești-Parcani, fapt care confirmă declarațiile învinuiților Onilov și Cojocari, care au declarat că a doua zi după furtul din domiciliul lui Toderăș Elena dimineață s-au deplasat cu taxi ce aparține cet. Bolea Andrei, persoană care la 09:04 a fost telefonat de pe nr. xxxxx ce aparține lui Onilov Andrei și cu care s-au deplasat în or. Florești pentru a realiza bijuteriile din aur sustrase;

- informația din baza de date „ACCES”, conform căreia s-a stabilit că cet. Carauș Ruslan la data de 22.09.2015 a părăsit hotarele R. Moldova revenind în țară la 26.09.2015, fapt care confirmă suplimentar depozițiile inculpaților Onilov A. și Cojocari I. care au cunoscut de acest lucru din informația oferită de Leșan Ion;

- corpurile delictive.

Instanța de apel a stabilit, că probele indicate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului Leșan Ion și combat argumentele acestuia precum că, nu a fost implicat și nu a săvârșit infracțiunile incriminate.

Au fost apreciate ca neîntemeiate cerințele apărării privind achitarea inculpatului din motivul că nu a fost probată vinovăția acestuia.

În opinia instanței de apel, în ședințele judiciare cu certitudine s-a constatat, că inculpații Onilov Andrei, Cojocari Ion și Leșan Ion au constituit un grup criminal organizat, în cadrul căruia fiecare din ei avea rolul său bine stabilit, astfel în cadrul acestui grup ultimii au săvârșit infracțiunile de furt pentru care au fost condamnați.

Astfel, prima instanță cu referire la prevederile art. 46 Cod penal, corect a constatat că Leșan Ion, Onilov Andrei și Cojocari Ion au format o reuniune stabilă de persoane, Leșan Ion în prealabil stabilea țintele unde urmau a fi efectuate sustragerile. Mai mult decât atât, însăși din declarațiile inculpaților date la etapa urmăririi penale rezultă caracterul unui grup criminal organizat, or aceștia pe lângă furturile pe care le-au săvârșit aveau prestabilite bunurile imobile unde pe viitor urmau să efectueze sustrageri.

Dând eficiență celor enunțate, instanța de fond corect a constatat continuitatea infracțiunii de sustragere, prin urmare este inadmisibilă calificarea acestora ca infracțiuni separate, or inculpații aveau un scop comun și un plan bine determinat din start asupra modalității comiterii furturilor și împărțirii rolurilor.

Potrivit practicii judiciare, săvârșirea sustragerii de un grup criminal organizat are loc în cazul în care această faptă e comisă de o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni. Spre deosebire de două sau mai multe persoane, care s-au înțeles în prealabil despre săvârșirea sustragerii, grupul criminal organizat se caracterizează, în special, prin stabilitate, prin prezența în componența lui a unui organizator și printr-un plan dinainte elaborat al activității infracționale comune, precum și prin repartizarea obligatorie a rolurilor între membrii grupului criminal organizat, în timpul pregătirii sustragerii. În speța dată sunt toate elementele unui grup criminal organizat,

Leșan Ion fiind organizatorul acestui grup. Organizatorul poartă răspundere pentru toate infracțiunile săvârșite de acest grup, indiferent de faptul dacă au luat sau nu parte la săvârșirea acestor infracțiuni. În cazul săvârșirii de către membrii grupului a infracțiunilor, care nu au fost prevăzute în planurile activității acestuia, răspunderea pentru aceste infracțiuni o vor purta numai cei care au realizat nemijlocit aceste infracțiuni.

Din considerentele enunțate, argumentele părții apărării expuse în apeluri referitor la aplicabilitatea concursului de infracțiuni prin prisma prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, și respectiv recalificarea acțiunilor inculpaților în prevederile art. 186 alin. (2) Cod penal, au fost respinse ca neîntemeiate.

Din aceleași considerente, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu a luat în considerație cererile de împăcare cu inculpații depuse de părțile vătămate, or, la caz s-a constatat continuitatea infracțiunii de sustragere, inculpații având un scop comun și un plan bine determinat din start asupra modalității comiterii furturilor, astfel acțiunile inculpaților constituind un tot întreg, și împăcarea cu părțile vătămate pe episoade separate este imposibilă.

În opinia instanței de apel, vinovăția inculpaților se dovedește prin însăși declarațiile inculpaților Onilov Andrei și Cojocari Ion date la urmărirea penală, pe care prima instanță întemeiat le-a apreciat ca fiind veridice, unde aceștia și-au recunoscut integral vinovăția în comiterea infracțiunilor incriminate, relatând în amănunte cum au fost comise toate infracțiunile, inclusiv cum s-au distribuit rolurile fiecărui participant. Prezentele declarații au fost susținute și în cadrul efectuării confruntărilor între inculpații Leșan Ion pe de o parte și Onilov Andrei cu Cojocari Ion pe de altă parte. Declarațiile inculpaților au fost efectuate în conformitate cu prevederile art. 115 Cod de procedură penală, și anume cu aplicarea mijloacelor speciale „camera video”, despre care fapt persoanele care au participat la prezenta acțiune, inclusiv inculpații au fost informați, fiind de acord cu aceasta, iar la finele acesteia nu au obiectat asupra procesului-verbal care a fost întocmit.

Totodată, în cadrul verificării declarațiilor inculpaților la locul infracțiunii, bănuții Cojocari Ion și Onilov Andrei au indicat și relatat în detalii cum au fost săvârșite infracțiunile, în ce locuințe au pătruns, prin care loc, de unde au sustras bunurile, precum și locuințele care urmau să fie prădate ulterior.

Imaginile video în care Cojocari Ion și Onilov Andrei relatează circumstanțele comiterii infracțiunilor au fost reproduse în prima instanță, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă.

Totodată, faptul că înainte de reproducerea înregistrărilor video nu s-a dat citire declarațiilor din procesul-verbal respectiv în conformitate cu prevederile art. 368 alin. (3) Cod de procedură penală, nu constituie temei de achitare a inculpaților și nu îi dezvinovățesc pe aceștia, odată ce vina lor a fost demonstrată prin cumulul de probe administrate în prezenta cauză.

Din aceleași considerente au fost respinse alegațiile apelului privind imposibilitatea verificării sursei CD-urilor cu înregistrările video, care nu au relevanță în speță. CD-urile cu înregistrările video ale declarațiilor inculpaților au fost vizionate în prima instanță, constatându-se că imaginile video coincid cu imaginile filmate, în imagini apărând inculpații Cojocari Ion și Onilov Andrei, în cazul dat fiind relevante faptele și circumstanțele care au fost dovedite prin acest mijloc de probă.

Instanța de apel a reținut, că anume declarațiile inculpaților Onilov Andrei și Cojocari Ion date în cadrul urmăririi penale confirmă cu certitudine vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunilor, totodată aceste declarații coroborează pe deplin cu celelalte probe administrate în prezenta cauză, sunt confirmate obiectiv de documentele procesuale anexate la dosar și declarațiile părților vătămate și a martorilor.

Instanța de apel a stabilit, că nu poate fi pusă la îndoială veridicitatea declarațiilor lui Cojocari Ion și Onilov Andrei date la urmărirea penală, în care ultimii și-au recunoscut vina în cele comise. Or, ultimii au dat declarații benevol, fără a fi influențați să recunoască vina. De asemenea instanța de apel a apreciat critic alegațiile inculpaților, precum că la darea declarațiilor la urmărirea penală au fost influențați de către polițiști.

Versiunea inculpaților precum că asupra acestora a fost exercitată presiune psihologică și aplicată forța fizică în vederea expunerii declarațiilor într-un anumit fel este combătută prin ordonanța procurorului din 13.01.2017, care în urma autosesizării a examinat cazul prin prisma art. 274 Cod de procedură penală, fiind refuzată pornirea urmăririi penale pe pretensele fapte ale torturii invocate de Onilov Andrei, din motiv că nu a existat faptul infracțiunilor date, urmând astfel a fi respinse argumentele apărării în acest sens.

Mai mult ca atât, prima instanță întemeiat a constatat, că declarațiile date în ședință de judecată de Cojocari Ion poartă un caracter contradictoriu, excluzând reciproc credibilitatea acestora de la o versiune la alta invocată de inculpat.

Pe de o parte acesta a indicat că nu se cunoaște cu Leșan Ion, pe de altă parte în cadrul aceleiași ședințe de audiere a acestuia în instanță, inculpatul a relatat cu lux de amănunte un șir de evenimente despre inculpatul Leșan Ion, și anume că partea vătămată Casap Petru i-a fost medicul lui Leșan Ion, soția părții vătămate Dorogan Valerii, Dorogan Nina, i-a fost avocatul inculpatului Leșan Ion, precum și faptul că Leșan Ion și Toderaș Elena erau prieteni.

Totodată, în ședința instanței de apel Cojocari Ion a explicat, că recunoaște vinovăția sa pe toate cele patru episoade de furt.

Au fost apreciate critic și declarațiile inculpatului Onilov Andrei din ședința de judecată a primei instanțe și a celei de apel, or acesta inițial la fel ca și Cojocari Ion a recunoscut integral săvârșirea infracțiunilor imputate, fiind petrecută și acțiunea procesuală de verificare a declarațiilor la locul comiterii infracțiunii, unde aceștia au arătat casele din care au sustras bunurile, precum și alte case care urmau a fi jefuite,

indicând totodată că informația cu privire la următoarele case din care urmau a fi sustrate bunuri o primea ca de obicei de la Leșan Ion.

Implicarea inculpatului Leșan Ion în săvârșirea furturilor, și respectiv rolul acestuia în formarea grupului criminal organizat și comiterea celor două furturi, adică infracțiunilor se confirmă și prin descifrările telefonice ce se conțin la materialele cauzei. Deci, din conținutul descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe numărul de telefon nr. xxxxx ce aparține cet. Leșan Ion reiese, că la 23.08.2015 prima oară a fost telefonat de pe nr. xxxxx, ce aparține cet. Onilov Andrei. Ulterior, aceste două numere contactează foarte des. Astfel, la data de 22.09.2015, în ziua furtului comis în domiciliul cet. Dorogan Valeriu, de pe nr. xxxxx la ora 22:36 s-a efectuat un apel telefonic pe nr. xxxxx cu o durată de 16 s. La 27.09.2015, ziua în care a fost comis furtul de la Toderăș Elena ora 08:39, de pe nr. xxxxx ce aparține soției lui Leșan Ion, s-a efectuat un apel telefonic pe nr. xxxxx, ce aparține lui Onilov Andrei cu o durată de 35 s. În aceeași zi la ora 20:44 s-a efectuat un apel telefonic de pe nr. xxxxx, ce aparține soției lui Leșan Ion pe nr. xxxxx, ce aparține lui Onilov Andrei cu o durată de 15 s. La data de 28.09.2015 ora 10:19 s-a efectuat un apel telefonic de pe nr. xxxxx, ce aparține soției lui Leșan Ion pe nr. xxxxx, ce aparține lui Onilov Andrei cu o durată de 12 s.

La fel în urma verificării descifrărilor s-a stabilit că la data de 28.09.2015 ora 09:36, de pe nr. xxxxx ce aparține lui Onilov Andrei s-au efectuat mai multe convorbiri inclusiv cu nr. xxxxx, ce aparține soției lui Leșan Ion, care a telefonat la ora 10:19, convorbirea având o durată de 12 s. În prezenta perioadă de timp aria de acoperire a telefonului mobil nr. xxxxx ce aparține lui Onilov Andrei se afla sub antenele Soloneț-Florești-Parcani, fapt care confirmă declarațiile învinuiților Onilov Andrei și Cojocari Ion, care au declarat că a doua zi după furtul din domiciliul lui Toderăș Elena dimineață s-au deplasat cu taxiul ce aparține lui Bolea Andrei, care la 09:04 a fost telefonat de pe nr. xxxxx, ce aparține lui Onilov Andrei și cu care s-au deplasat în or. Florești pentru a realiza bijuteriile din aur sustrate.

Prin urmare, nu pot fi justificate sunetele avute între inculpați anume în zilele și orele când au avut furturile, ca fiind niște discuții pe marginea datoriei avute între Onilov Andrei și Leșan Ion. Mai mult ca atât, din informația ACCES anexată la dosar s-a stabilit că cet. Carauș Ruslan la data de 22.09.2015 a părăsit hotarele R. Moldova, revenind în țară la 26.09.2015, fapt care confirmă suplimentar depozițiile inculpaților Onilov Andrei și Cojocari Ion date la urmărirea penală, care au cunoscut de acest lucru din informația oferită inițial de Leșan Ion, care le-a comunicat că în perioada de 22.09.2015 Carauș Ruslan va fi plecat peste hotare pe câteva zile.

Faptele date au fost confirmate de către partea vătămată Toderăș Elena și martorul Carauș Ruslan în ședință de judecată, care au indicat că anume Leșan Ion cunoștea că acesta și concubina sa Toderăș Elena nu vor fi acasă în una din zile, deoarece ultimii au fost invitați la o cumătrie, invitația fiind înmănată anume în prezența lui Leșan Ion, care a citit invitația.

De altfel, în ședința de judecată Leșan Ion nici nu a negat acest lucru. Partea vătămată Toderăș Elena și martorul Carauș Ruslan cu certitudine au relatat, că doar inculpatul Leșan Ion cunoștea despre faptul că cei doi vor fi plecați și nu se vor afla la domiciliu, precum și data când anume vor lipsi de acasă. Cu atât mai mult, că în timpul deplasării spre mun. Chișinău, Carauș Ruslan a fost telefonat de către inculpatul Leșan Ion, căruia i-a relatat că este în drum spre Chișinău, astfel inculpatul Leșan Ion cunoscând cu certitudine că Carauș Ruslan nu se află acasă.

Vinovăția inculpaților se confirmă și prin procesul-verbal de percheziție din 08.10.2015, conform căruia în casa cet. Onilov Andrei, amplasată pe teritoriul întovărășirii pomicole din xxxxx, au fost depistate și ridicate un ceas bărbătesc de mână de marca „Poliot de luxe”, un telefon mobil de model „Nokia”, un telefon mobil de model „Samsung”, trei cartele SIM, o perie cu coadă de lemn cu inscripția „Beluga” și o husă de culoare neagră cu un set de furculițe și cuțite, adică bunuri care au fost sustrase de la părțile vătămate.

Totodată, faptul că percheziția a fost petrecută în lipsa inculpatului Onilov Andrei nu denotă nulitatea procesului-verbal de percheziție sau ilegalitatea percheziției efectuate. Or, efectuarea percheziției a fost autorizată în modul corespunzător de judecătorul de instrucție, iar percheziția propriu-zisă a fost petrecută cu permisiunea și în prezența concubinei lui Onilov Andrei și surorii acesteia, care au asistat la percheziție. La fel, este legală și participarea la efectuarea percheziției a martorilor Denisenco Ion, Jurjiu Andrei și Tartus Vadim, or, ofițerul de urmărire penală care efectuează percheziția poate fi asistat de alți colaboratori de poliție în cadrul acțiunii date, cu atât mai mult, că actele procesuale privind efectuarea percheziției și ridicarea obiectelor depistate în cadrul pecheziției au fost efectuate tot de ofițerul de urmărire penală, care are asemenea atribuții.

Probele enunțate în ansamblu dovedesc vinovăția inculpaților și confirmă că aceștia contactau între ei și duceau convorbiri telefonice în vederea săvârșirii furturilor. Cu atât mai mult, că în instanța de apel inculpatul Cojocari Ion a explicat că recunoaște cele patru episoade de furt, nefiind de acord doar cu volumul obiectelor sustrase, astfel reiese că Cojocari Ion recunoaște faptele indicate în rechizitoriu privind comiterea infracțiunii împreună cu inculpații Onilov Andrei și Leșan Ion, ceea ce denotă în plus vinovăția ultimilor în comiterea infracțiunilor.

Instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate argumentele apelurilor privind faptul că în prezenta cauză nu a fost stabilit cu certitudine costul obiectelor sustrase de la părțile vătămate, precum și faptul dacă asemenea obiecte au fost în posesia părților vătămate, fapt ce influențează calificarea acțiunilor inculpaților. Or, părțile vătămate pe tot parcursul efectuării urmăririi penale, cât și cercetării judecătorești au enumerat și descris în mod amănunțit și consecvent toate bunurile care au fost sustrase, numărul și cantitatea acestora, fapt ce nu pune la îndoială veridicitatea declarațiilor acestora, iar evaluarea valorii obiectelor sustrase de la părțile vătămate este o prerogativă exclusivă a acestora, organul de urmărire penală fiind obligat să se

conducă anume de prețul și valoarea bunurilor indicate de părțile vătămate, mai cu seamă când lucrurile furate au fost înstrăinate de către inculpați și ele nu au mai fost depistate.

Mai mult ca atât, în vederea respectării dreptului inculpaților la un proces echitabil, instanța de apel a admis demersul părții apărării și prin încheiere a dispus efectuarea la caz a expertizei merceologice, în vederea elucidării prețului de piață a bunurilor sustrase de la părțile vătămate, care însă a fost imposibilă, din motiv că părțile vătămate nu au prezentat experților obiectele sustrase și ulterior restituite acestora. Astfel, din motivul imposibilității efectuării expertizei merceologice, partea apărării a considerat posibilă continuarea examinării cauzei în lipsa unui raport de expertiză corespunzător.

Instanța de apel a respins și argumentele părții apărării, precum că părțile vătămate au obligația să dovedească proveniența legală a bunurilor sale, mai cu seamă când inculpații nu neagă existența acestor bunuri la pătimași.

Instanța de apel a respins și alegațiile din apel, precum că inculpatul Leșan Ion nu a fost informat despre finisarea urmăririi penale și nu i s-a adus la cunoștință materialele cauzei penale. Or, după cum reiese din notele informative ale procurorului în Procuratura r. Soroca V. Cebotari, învinuitul Onilov Andrei și apărătorul acestuia au fost citați la procuratură pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru datele de 20.11.2015, 23.11.2015, 25.11.2015, 27.11.2015, însă nici apărătorul N. Suveică și nici învinuitul Leșan Ion nu se prezentau la organul de urmărire penală și nu informau despre imposibilitatea prezentării.

La fel au fost respinse argumentele apelantului, precum că procurorul nu a adus la cunoștință inculpatului Leșan Ion noua învinuire în baza art. 186 alin. (4) Cod penal și doar în susținere a solicitat instanței recalificarea acțiunilor inculpatului. Or, procurorul este obligat să înainteze o nouă învinuire și să-i aducă la cunoștință inculpatului noua învinuire doar în cazul agravării ei, însă în cazul din speță, prin modificările efectuate la art. 126 Cod penal, situația inculpaților doar s-a atenuat, în sensul dat nefiind eronat faptul că acuzatorul de stat a solicitat recalificarea acțiunilor inculpaților în pledoarii.

Astfel instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a statuat că, probele cercetate, amplu analizate, confirmă în afara oricărui dubiu rezonabil, că inculpații Onilov Andrei, Cojocari Ion și Leșan Ion au săvârșit episoadele de furt reținute în sarcina acestora, inclusiv în cadrul grupului criminal organizat.

Prima instanță a făcut o apreciere corectă și deplină a probelor prezentate, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, care demonstrează în afara oricărui dubiu vinovăția inculpaților.

6.2. În opinia instanței de apel, la capitolul individualizării pedepsei inculpatului Leșan Ion, prima instanță legal și întemeiat a statuat, că corectarea inculpatului poate fi înfăptuită fără izolarea acestuia de societate, dispunând astfel aplicarea în privința

lui a prevederilor art. 90 Cod penal. Pedeapsa aplicată corespunde rigorilor legale și temei pentru aplicarea unei pedepse mai grave nu sunt.

Având în susținere prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a respins argumentele apelanților de agravare a pedepsei, menționând că prima instanță corect a ajuns la concluzia că, reeducarea și corectarea inculpatului Leșan Ion poate avea loc fără izolarea lui de societate, argumentele expuse în apel fiind nejustificate. Temeiuri prin care s-ar demonstra că inculpatul nu poate fi corectat prin aplicarea în privința lui a pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării ei, nu s-au stabilit. În cazul dat este relevantă și poziția părților vătămate, cărora inculpatul Leșan Ion le-a restituit prejudiciile materiale cauzate. Astfel, reieșind din circumstanțele indicate mai sus, instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită lui Leșan Ion de prima instanță corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată, individualizată, inclusiv proporțional cu faptele săvârșite, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

7. Avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului Leșan Ion declară recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, prin care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită rejudecarea cauzei și, constatând inclusiv încălcarea drepturilor sale, în conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, să fie dispusă achitarea lui Leșan Ion.

În argumentarea recursului ordinar apărarea menționează, următoarele erori ale instanțelor de fond:

- contrar ordonanței de scoatere parțială de sub urmărire penală a lui Leșan Ion, prin care s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința acestuia pe episoadele săvârșite de numiții Onilov Andrei și Cojocari Ion până la data de 22 septembrie 2015, inclusiv prin decizia instanței de apel s-a admis ca fiind posibilă crearea de către Leșan Ion a grupului criminal organizat pentru comiterea infracțiunilor respective;

- calificarea eronată a acțiunilor lui Leșan Ion în baza art. 186 alin. (4) Cod penal și fundamentarea hotărârilor de condamnare, în mod exclusiv, pe presupuneri cu privire la valoarea bunurilor imputate că ar fi fost sustrase, în condițiile în care, pentru fiecare infracțiune în parte incriminată nu se întrunesc elementele componenței menționate de infracțiune, iar sentința și decizia contestată au la bază doar presupuneri cu privire la valoarea bunurilor imputate a fi sustrase, în condițiile în care, prin informația parvenită de la instituția de expertiză s-a stabilit că nu este posibilă executarea încheierii instanței de apel în legătură cu neadministrarea de către partea acuzării a datelor și obiectelor necesare pentru efectuarea expertizei respective.

La fel, apărarea reiterează în cererea de recurs toate argumentele invocate în apel și fața primei instanțe cu privire la încălcarea flagrantă a drepturilor lui Leșan Ion în cadrul urmăririi penale, inclusiv la etapa finisării urmăririi penale, cât și al acuzării doar în rezultatul acțiunilor abuzive ale reprezentanților organului de

urmărire penală prin acordarea de promisiuni ilegale numiților Onilov Andrei și Cojocari Ion.

8. Procurorul a prezentat referință la recursul apărării pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul penal constată că argumentele aduse în recurs sunt identice celor care au format obiect de discuție la etapa judecării cauzei în ordine de apel, iar instanța de apel a motivat detaliat și argumentat soluția adoptată, prin care Leșan Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 46, 186 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

Deși în conținutul recursului declarat de partea apărării se invocă temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, totuși Colegiul penal atestă că recurentul nu face trimitere la un careva temei concret pentru declararea recursului din cele cinci prevăzute exhaustiv în punctul indicat, astfel, că Colegiul penal, analizând decizia atacată, conchide că toate temeiurile prevăzute de norma menționată supra, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat,

dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, care este expus clar.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că nu a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Cu referire la argumentele recurentului privind existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, susținând în acest sens că Leșan Ion urmează a fi achitat de sub învinuirea înaintată, din motiv că faptele imputate nu întrunesc elementele infracțiunii, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz, potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță inculpatul Leșan Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 46, 186 alin. (4) Cod penal, și anume *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite de un grup criminal, organizat pentru a comite mai multe infracțiuni, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții mari, soluție menținută în totalitate și de către instanța de apel.*

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în acest sens de către recurent, conchide că instanța de apel, la judecarea apelurilor a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, și în mod întemeiat a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 46, 186 alin. (4) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 6, 6.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 09 martie 1999*).

Astfel, Colegiul penal conchide că alegațiile recurentului în sensul că Leșan Ion urmează a fi achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 46, 186 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, sunt neîntemeiate, prin urmare temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu s-a adeverit.

Nu pot constitui temei de admitere a recursului nici alegațiile invocate de recurent referitor la prezența în speță a temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Sub acest aspect instanța de recurs constată că apărarea este de opinia că acțiunile inculpatului Leșan Ion urmau a fi încadrate în prevederile art. 186 alin. (2) Cod penal, însă argumentele respective au fost combătute pe deplin de către instanțele de fond.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanțele de fond corect au evidențiat că Leșan Ion, în calitate de organizator, în prealabil stabilea țintele unde urmau a fi efectuate sustragerile. Caracterul unui grup criminal organizat, fiind dedus din însăși declarațiile inculpaților, or aceștia pe lângă furturile pe care le-au săvârșit aveau prestabilite bunurile imobile unde pe viitor urmau să efectueze sustrageri.

Din circumstanțele cauzei se deduce continuitatea infracțiunii de sustragere, fiind inadmisibilă calificarea fiecărui episod ca infracțiune separată, or inculpații aveau un scop comun și un plan bine determinat din start asupra modalității săvârșirii furturilor și împărțirii rolurilor.

Potrivit practicii judiciare, săvârșirea sustragerii de un grup criminal organizat are loc în cazul în care această faptă e comisă de o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni. Spre deosebire de două sau mai multe persoane, care s-au înțeles în prealabil despre săvârșirea sustragerii, grupul criminal organizat se caracterizează, în special, prin stabilitate, prin prezența în componența lui a unui organizator și printr-un plan dinainte elaborat al activității infracționale comune, precum și prin repartizarea obligatorie a rolurilor între membrii grupului criminal organizat, în timpul pregătirii sustragerii.

La caz, instanțele de fond au evidențiat că în speță sunt prezente toate elementele unui grup criminal organizat, Leșan Ion fiind organizatorul acestui grup. Organizatorul poartă răspundere pentru toate infracțiunile săvârșite de acest grup, indiferent de faptul dacă au luat sau nu parte la săvârșirea acestor infracțiuni. În cazul săvârșirii de către membrii grupului a infracțiunilor, care nu au fost prevăzute în

planurile activității acestuia, răspunderea pentru aceste infracțiuni o vor purta numai cei care au realizat nemijlocit aceste infracțiuni.

În concluzie, Colegiul penal conchide că acțiunile inculpatului Leșan Ion corect au fost încadrate în baza art. 46, 186 alin. (4) Cod penal, nefiind în speță incident temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Astfel, erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, acesta urmând a fi declarat ca inadmisibil, din motiv că este vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului Leșan Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui Leșan Ion xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Cobzac Elena